

AIMO HAKA 1922–2011

Lääninmaanmittausinsinööri **Aimo Mauno Aleksanteri Haka** kuoli 21.6.2011 korkeassa 89 vuoden iässä. Aimo syntyi 26. lokakuuta 1922 Hausjärvellä. Ylioppilaaksi hän kirjoitti Hämeenlinnan suomalaisesta yhteiskoulusta 1940 ja diplomi-insinööriksi 1949. Haka toimi ruotsinkielisellä Pohjanmaalla Kruununpyyn uusjakotoimistossa vuodesta 1954 toimitusinsinöörin tehtävissä. Samoja työtehtäviä hän jatkoi Pietarsaaren uusjakotoimistoissa vuodesta 1952. Vuonna 1972 Hakasta tuli johtava toimitusinsinööri Pietarsaaren maanmittaustoimistoon, jossa hän toimi myös tarkastajan työtehtävissä. Työtehtävät Kymenlaakson maanmittauskonttorissa muuttuivat 1974 apulaislääninmaanmittausinsinöörin työtehtäviksi ja vuodesta 1981 lääninmaanmittausinsinöörin työtehtäviksi, josta hän jäi eläkkeelle 1985. Tunnustusta Aimo Haka on saanut Suomen Leijonan ritarikunnalta saaden SL R 1 -ansiomerkin ja Vapaudenristin ritarikunnan myöntämästä Vm 2:sta. Luottamustoimena työnsä ohella 1964–1972 Haka toimi mm. Pietarsaaren kaupungin tielautakunnan puheenjohtajana. Aimo Haka piti yhteyttä viimeisiin vuosiin asti Kaakkois-Suomen maanmittaustoimiston muihin eläkeläisiin. Viimeiseksi yhteiseksi tapaamisemme jäivät joulukahvit 2010, jossa Aimo välitti eläkeläisten lämpimät kiitokset tilaisuudesta toimistolaisille ikimuistoisella esiintymisellä.

**Maanmittausjohtaja
Tage Westman**

ESA LAAKSO 1938–2011

DI, maanmittari, kaupungingeodeetti **Esa Kalevi Laakso** syntyi Lahdessa ja kuoli 24.11.2011 Kankaanpäässä.

Esa aloitti TKK:n maanmittari-kurssilla 1958 ja valmistui 1965. Aina rauhallinen ja luotettava Esa piti erityisesti laskemisesta ja helpotti kurssikavereidensa kiireitä veivailemalla näiden harjoitustöitä luovutuskuntoon. Kurssin aikaansaamat ravintola- ym. laskut ajautuivat lähes poikkeuksetta Esan ositeltaviksi.

Diplomityönsä Esa teki painovoimamittauksesta prof. Tauno Honkasalon ohjauksessa. He mittasivat heilurilla painovoimapistejonon Hampurista Kirkiniemeen. Näytti jo siltä, että Esa jää tiedeuralle. Käytännön työt kuitenkin voittivat ja Esa päätyi Oulun ja Vaasan kautta varsinaiseen elämäntehtävänsä Kankaanpään geodeetiksi.

Lainaan Esan työtoverin kaupunginarkkitehti Maija Anttilan muistokirjoitusta paikallislehdessä.

”Kankaanpäässä Esa Laakso aloitti työt ensimmäisenä kaupungingeodeettina 1969. Hän on muistellut huvittuneena työuransa alkuaikoja, kun hänen odotettiin vuodessa laittavan mittausasiat täällä kuntoon ja lähtevän sitten muihin töihin. Toisin kuitenkin kävi. Tehtävät ja organisaatio kasvoivat ennätysvauhtia ja Kankaanpään kauppala tuli kaupunki 1972. Esa Laakson vastuulla olivat kaupungingeodeetin ja kiinteistöinsinöörin tehtävien lisäksi pitkään myös kaavoitusasiat. Juuri kaupungin kiihkeimmän kasvun vuosina hän oli keskeisellä paikalla vaikuttamassa siihen, millainen Kankaanpää on tänään.

Maapolitiikka oli Esa Laakson tiukoissa ohjaksissa ja kaavoitukseen toi pitkäjänteisyyttä yhteistyö maanjohtavan konsultin professori Olli Kivisen toimiston kanssa aina vuoteen 1986 asti. Tämä näkyi tiiviissä hyvin

järjestyneessä kaupunkirakenteessa, jossa suuret linjat ovat kunnossa.

Esa Laakso edusti vanhanajan virkamieskulttuuria sen parhaassa merkityksessä. Hänen toimintaansa leimasi tunnollisuus, johdonmukaisuus ja ehdoton kaupungin edun ajaminen. Kaupungingeodeetti oli tiukan ja pedantin miehen maineessa, mutta lähempi tutustuminen paljasti leppoisan ja huumorintajuisen persoonan, jolla oli myös pilkettä silmäkulmassa.”

Esa Laakson asema kaupungin kehittämisessä johti tietysti lukuisten yhdistysten jäsenyyteen. Tärkeintä ja hyödyllisintä oli aivan ilmeisesti nuorkauppakamarin toimintaan osallistuminen. Viime vuosinaan liikkumismahdollisuuksien rajoituessa Esa tutki paikallishistoriaa, palasi postimerkkeilyn pariin ja aloitti bridgen peluun.

Kurssin 58 opiskelu sujui riemukkaan teekkarihengen merkeissä. Olemme olleet varsin tiiviisti yhteydessä toisiimme. Esan viimeisiä ponnistuksia ja toiveita oli järjestää elokuun lopulla vuotuinen kurssitapaamisemme Kankaanpäässä. Tapahtuma ei olisi voinut onnistua paremmin.

Perheen, omaisten ja ystävien ohella jää kurssi 58 kaipaamaan myhäilevää Esaa.

**Antti Kuparinen
kurssilta 58**

SAKARI SEPPÄLÄ 1955–2011

Diplomi-insinööri, kaupunkisuunnittelujohtaja **Ilpo Sakari Seppälä** kuoli 8.10.2011 äkilliseen sairaskohotukseen kotonaan Kotkassa. Hän oli kuollessaan vain 56-vuotias.

Sakari Seppälä syntyi Karhulassa, mutta vietti lapsuutensa Lappeenrannassa, jossa kävi koulunsa vanhassa poikalypseossa.

Maanmittaukseen hän aloitti tutustumisen kesätoissa Lappeenrannan maanmittauspiirin maanmittaustoimistossa vuonna 1970 ja jatkoi toimiston kesätoissa aina vuoteen 1975 saakka. Aloitettuaan maanmittariopintonsa Helsingissä oli hän kesätoissa vuoroin Espoon kaupungilla ja vuoroin Lappeenrannan toimistolla.

Sakari valmistui korkeakoulusta 23-vuotiaana 8.6.1979 ja ensimmäinen työpaikka armeijan jälkeen oli Espoon kaupungin kiinteistövirastossa tutkijana. Vuosina 1981–82 hän toimi maanmittausinsinöörinä Kouvolan toimistossa.

Kotkan kaupungin palvelukseen Sakari astui 1.6.1982 toimistoinsinööriksi, josta kaksi vuotta myöhemmin siirtyi kiinteistöinsinöörin virkaan. Kaupungin organisaation muututtua 3.5.2007 tuli Sakarista Kotkan ensimmäinen kaupunkisuunnittelujohtaja.

Hänellä oli taito hahmottaa nopeasti laajoja kokonaisuuksia ja hän keskittyikin työssään suurten kaavoitushankkeiden ja -sopimusten valmisteluun. Sakari oli aktiivisesti mukana hankkimassa Kotkaan Maretariumia ja hänellä oli suuri vaikutus myös koskikalastusmatkailun aloittamiseen Kotkassa. Kymijoen puhdistuttua ja lohen noustessa taas jokeen kävi Sakari jokialueen omistajien kanssa tiukkoja neuvotteluja kalastussopimusten aikaansaamiseksi ja onnistui saamaan puolelleen isäntien, osakaskuntien ja sähköyhtiöiden luottamuksen.

Kielitaitoisena, puhuen sujuvasti useita kieliä, oli hän mukana englan-

tilaisen nuorisotyötä tekevän Second Chance -järjestön kanssa ja Kotkasta löytyikin järjestölle paikka, jossa nuoret voivat rauhoittua ja kalastaa.

Luottamustehtävissä Sakari toimi mm. Kotka Maretariumin hallituksen ja Kotkan Seudun Osuuspankin hallintoneuvoston puheenjohtajana.

Työasioita Sakarin kanssa oli helppo viedä eteenpäin. Asiat saatiin aina sovittua ja kun jotain sovittiin, siitä pidettiin myös kiinni.

Matkailu oli Sakarille harrastus, joka vei häntä ympäri maailmaa. Joskus matka tapahtui työn merkeissä, mutta useammin perheen kanssa.

AARNE VERIÖ

1936–2011

Diplomi-insinööri **Aarne Veriö** kuoli 21. lokakuuta 2011 Helsingissä 75-vuotiaana. Hän oli syntynyt 9. helmikuuta 1936 Oulussa. Hän kirjoitti ylioppilaaksi Oulun lyseosta 1955, valmistui Teknillisen korkeakoulun maanmittausosastolta 1963 ja tuli insinööriksi Maanmittaushallituksen geodeettiseen toimistoon. Eläkkeelle hän jäi 1996.

Aarne Veriö toimi koko työuransa geodesian tehtävissä. Jo opiskeluaikana geodesia oli ottanut hänet pauloihinsa, kun hän toimi pitkiä jaksoja päätoimisena laskuapulaisena Geodeettisessa laitoksessa. Maanmittauslaitoksessa hän johti runsaan 20 vuoden ajan valtakunnallisia korkeudenmittauksia. Tänä aikana uuden korkeusjärjestelmän N60-korkeuspisteiden verkko rakennettiin ja mitattiin maan kattavaksi. Toisena mittavana työnä hänellä oli koko valtakunnan alueella ranta-asemakaavojen pohjakarttojen tarkastus ja hyväksyminen. Päätoimensa ohella Aarne Veriö toimi pitkään Teknillisessä korkeakoulussa geodesian assistenttina sekä luennoijana useilla kursseilla. Aarne Veriö toimi myös Maanmittaushallituksen ensimmäisenä työsuojelupäällikkönä.

Aarne Veriö seurasi tiiviisti alansa kansainvälistä kehitystä. Erityisesti hän osallistui Pohjoismaisen Geodeettisen Komission korkeudenmäärittelytyöryhmän työhön sekä yhteistyöhön maankuoren paikallisten murroslinjojen ja maannousun tutkimiseksi. Hän julkaisi useita tieteellisiä

Näiltä matkoilta hän toi ideoita myös Kotkan kaupunkisuunnittelun pohdittavaksi.

Perheeseen Sakarilla kuului vaimon lisäksi kaksi aikuista lasta, joiden opiskelua ja alkuvaiheessa olevia työuria hän tarkkaan seurasi ja antoi niille tukensa.

Perheen ja työtovereiden lisäksi Sakaria jäi kaipaamaan suuri ystävien joukko.

Tom Masalin Sakarin ystävä ja työtoveri

artikkeleita näistä aiheista ja osallistui alan kansainvälisiin kokouksiin.

Geodeettien kerhon toimintaan hän osallistui aktiivisesti ja oli myös sen sihteerinä ja varapuheenjohtajana. Viimeisinä työvuosinaan hän tutki maankuoren murroskohtia ja -liikkeitä Geologisessa tutkimuskeskuksessa. Jo uransa alkuaikoina hän paneutui myös geodesian historiaan ja muun muassa inventoi venäläis-skandinaavisen astemittauksen pisteitä Suomen alueella. Nämä selvitysten tuloksena hän ensimmäisenä esitti, että mittaus olisi otettava kohteeksi UNESCO:n maailmanperintöluetteloon. Hänen ajatuksensa onkin toteutunut, kun Struven ketju liitettiin luetteloon vuonna 2005.

Me työtoverit tunsimme Aarne Veriön rehtinä ja avulijana. Hän oli tunnustettu alansa asiantuntija ja ammattimies. Harrastuksista laulu oli hänelle erityisen läheinen. Monet kerrat me työtoverit saimme kuunnella hänen vakaata ja kantavaa ääntään Pasilan kuoron esiintyessä yhteisissä tilaisuuksissamme.

Pekka Tätilä

Pekka Lehtonen (ledaren): Redaktionsarbete på tidskriften Maankäyttö i fyra decennier

Skribenten som varit chefsredaktör för tidskriften i 20 år reflekterar över redaktionsarbetet förr och nu, och funderar över vilka mål tidskriften har idag. En av huvuduppgifterna för denna tidskrift utgives av fackorganisationer är att upprätthålla lantmätaridentiteten och erbjuda ett forum för diskussion, även kritisk, samt att hålla igång nätverket inom branschen.

Timo Linkola: En blick på exportutsikter inom lantmäteri

Finska lantmätare har varit verksamma i över 50 olika länder. Med tanke på landets storlek är Finland ett av de mest konkurrenskraftiga exportländerna inom lantmäteri. Idag investerar man globalt mera pengar än någonsin tidigare på lantmäteri, i synnerhet på registrering av mark. Lantmäteribranschen deltar i Finlands utvecklingssamarbete i större utsträckning än förut. Konkurrensen har lett till att en stor del av de finska företagen inom branschen har övergått i utländskt ägo. Artikeln beskriver företag, finansierare, mälländer, styrkor och svagheter, konkurrenter samt framtidsutsikter i branschen.

Kari Suominen och Sami Jänne: Finskt kunnande i geografisk information i Laos

Det av Finland finansierade projektet *Strengthening National Geographic Services in Laos PDR* (SNGS) är nu inne på sitt andra år. Programmet inleddes i augusti 2010 och avslutas 2014. Resultaten av programmet syns framför allt i nya terrängkartor och ortofoton, som täcker en tredjedel av landet, samt i förtätningen av stamnätet av klass I. Med tanke på hållbar utveckling är det mycket viktigt att programmet fortsätter att utveckla kartverket i Laos och att effektivare sam användningen och distributionen av geografisk information.

Paula Ahonen-Rainio: Noggrann planering för fram budskapet i kartan

Kartor är ett effektivt medel för förmedling av information och därför har det stor betydelse hur

de planeras. När informationsegenskaperna och visualiseringsmedlen är kompatibla kan tolkningen av kartan grunda sig på intuition. Visuella variabler kan kombineras i karttecken för att förmedla information om föremålets olika egenskaper eller styrka budskapet. Den visuella framställningen bör också förmedla inbördes relationer i informationen. Speciellt färger påverkar de känslor och associationer som kartor framkallar.

Tapio Toropainen: Strategisk planering av markanvändning

Strategisk planering av markanvändning har inkluderats i kommunernas markanvändningsplanering. Den fungerar i samarbete med myndigheterna som ansvarar för markanvändning. Miljöministeriet har inlett flera projekt som syftar till att utveckla planeringsområdet. Det finns behov för strategisk markanvändningsplanering i vårt land. Skribenten är utvecklingschef på AIRIX Ympäristö Oy.

Markku Poutanen, Jouni Keskinarkaus och Pekka Tätilä: Triangelmätningstornet på Kaunispää

Det gamla triangelmätningstornet som under årtionden blev ett välbekant landmärke för dem som besökte Saariselkä brändes upp år 2009. Tusentals liknande förfallna torn som en gång i tiden fanns i Finland har tagits ur bruk. Därför föddes tanken på att uppföra ett nytt triangelmätningstorn på Kaunispää. Tornet skulle bli ett minnesmärke och informera tusentals turister och vandrare som besöker Kaunispää årligen om kartläggningen i Finland, dess historia och nutid. Det nya tornet invigdes i september 2011 och erbjuder fina utsikter och turistupplevelser för alla som besöker Kaunispää.

Irmeli Wahlgren och Maija-Liisa Seppälä: I Struves spår – på vandring till Stuurrahanoaivi

Artikeln berättar om Struves meridianbåge och om den höstliga vandringen som lantmätaren och geografen gör till Stuurrahanoaivi, den nordligaste av meridianbågens punkter i Finland.